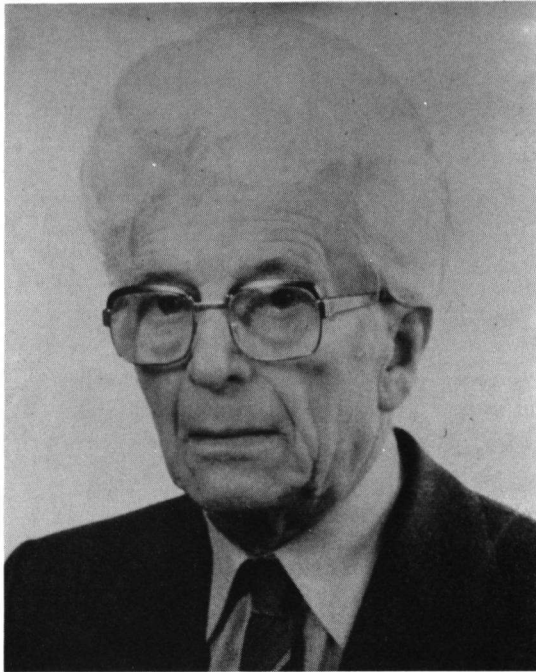

Een Zeeland-nummer ter ere van A. de Visser

Abraham de Visser, plantkundige . . . , zo staat er te lezen in het vorig jaar verschenen derde deel van de Encyclopedie van Zeeland. Er staat ook in, dat hij talloze artikelen over de Zeeuwse flora publiceerde in de *Acta Botanica Neerlandica*, *De Levende Natuur* en de *Provinciale Zeeuwse Courant*. *Gorteria* (en de voorloper daarvan, het 'Correspondentieblad') wordt vergeten . . .

Toch is het *Gorteria* waarin de meeste van zijn publikaties zijn opgenomen en daarom biedt de redactie van *Gorteria* hem ter gelegenheid van zijn 87e verjaardag deze feestbundel aan met artikelen over de Zeeuwse flora.

Het predikaat 'plantkundige' heeft Bram de Visser enerzijds te danken aan zijn voortreffelijke kennis van de Zeeuwse flora, anderzijds aan het feit dat hij al zo lang geleden werd gepensioneerd als hoofd van de afdeling Controle van de Rijksverkeersinspectie te Middelburg.

Geboren op 3 april 1898 te 's-Heer Arendskerke verkoos De Visser na het vervullen van zijn militaire dienstplicht beroepsmilitair te worden. Vele jaren was hij commandant van het bewakingsdetachement van het vliegveld Soesterberg. In januari 1941 keerde hij terug naar Zeeland in de hierboven genoemde functie, die hij tot 30 april 1963 bekleedde.

Juist zijn werkkring bij de Rijksverkeersinspectie stelde De Visser uitstekend in de gelegenheid zijn geliefde provincie Zeeland – en speciaal de flora daarvan – nader te leren kennen. Op basis van uurhokken heeft hij vrijwel geheel Zeeland geïnventariseerd en over zijn opmerkelijke vondsten – *Desmazeria marina*, *Crambe maritima* en *Crithmum*

maritimum onder meer – publiceerde hij regelmatig, ook in de Provinciale Zeeuwse Courant om de Zeeuwen attent te maken op het eigene van hun flora.

Het is altijd een genoegen geweest met De Visser op excursie te gaan. Hij was een trouwe deelnemer aan de landelijke (Unio-)excursie van de Koninklijke Nederlandse Botanische Vereniging en met hem op excursie gebeurde er meestal wel iets merkwaardigs. Zo was hij eens samen met G. van der Slikke in Oostkapelle aan het zoeken naar vogelpootklaver. De vlakte waar zij zoeken, is omzoomd door naaldhout, waaronder verschillende recreërende gezinnen zich ophouden. De zoekactie – kruipend op de knieën – trekt al spoedig de aandacht van de recreanten en een klein meisje wordt op informatie uitgestuurd: 'Mijnheer, wat doet u daar?' 'Wij zoeken konijnekeutels', antwoordt De Visser onverstaanbaar. Meisje af en komt na tien minuten terug met een busje konijnekeutels: 'Mijnheer, zijn die goed?' De Visser kijkt zeer geïnteresseerd in het busje en schudt het hoofd: 'Nee, jammer hoor, die zijn van een vrouwtjeskonijn, maar wij zoeken die van het mannetje!'

Jarenlang is De Visser 'de' Zeeuwse florist geweest. Het zal hem genoegen doen, dat deze feestbundel is samengesteld door zo vele, overwegend Zeeuwse auteurs. Zijn stukjes in de Provinciale Zeeuwse Courant zijn niet voor niets geweest.